

ODPIS

Sygn. akt VIII U 2508/14

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu VIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych

w składzie : Przewodniczący SSO Ewa Roszak

Protokolant st. sekr. sąd. Joanna Biedermann

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2014 r. w Poznaniu

odwołania T. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

z dnia 13 maja 2014r., znak: (...)

w sprawie T. K.

przeciwko Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

o emeryturę

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 maja 2014 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w P., działając na podstawie przepisów ustawy dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 17 kwietnia 2014 roku, odmówił **T. K.** przyznania prawa do emerytury.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że na dzień 1 stycznia 1999 roku wnioskodawca udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat dla mężczyzn, ale nie legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Do wniosku o emeryturę nie zostały przedłożone świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, a z dokumentów, które zostały złożone nie można ustalić czy wnioskodawca wykonywał pracę w takich warunkach.

Od powyższej decyzji w przepisany prawem trybie i terminie odwołał się T. K., wnosząc o jej zmianę.

W uzasadnieniu odwołujący podniósł, że nie może przedłożyć wymaganych świadectw pracy, gdyż zakłady pracy, które wystawiły błędne świadectwa już nie istnieją. W odwołaniu wskazał również świadków, których zeznania mogą potwierdzić spełnienie przez niego warunków wymaganych do uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych, powtarzając argumenty zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i nie znajdując podstaw do jej zmiany, wniósł o jego oddalenie. Dodatkowo ZUS wyjaśnił, że nie zaliczył wnioskodawcy do okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze żadnych okresów zatrudnienia, ponieważ T. K. nie przedłożył żadnej dokumentacji potwierdzającej pracę w szczególnych warunkach. Ze zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów wynika jedynie, że odwołujący był zatrudniony w:

- a) Przedsiębiorstwie (...) w S. jako malarz,
- b) (...) Przedsiębiorstwie (...) jako malarz,
- c) Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Budowlanym (...) Sp. z o.o. jako malarz,
- d) (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) jako malarz – tapeciarsz.

Z dokumentów tych wynika, że T. K. wykonywał prace polegające na malowaniu, a nie jest to taki rodzaj pracy, który byłby zaliczany do prac w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

T. K. urodził się w dniu (...), wiek 60 lat ukończył w dniu 20 marca 2014 roku i w dniu 17 kwietnia 2014r. złożył w ZUS wniosek o emeryturę przy obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Wraz z tym wnioskiem wniósł o przekazanie środków z OFE na dochody budżetu państwa. Odwołujący prowadzi własną działalność gospodarczą jako malarz. Z zawodu jest malarzem – tapeciarszem.

Wnioskodawca pobiera również rentę rodzinną po zmarłej żonie E. K..

Odwołujący spełnił warunek co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych – decyzją z dnia 07.06.2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił mu kapitał początkowy, w którym uznano 27 lat, 6 miesięcy i 18 dni okresów składkowych oraz 9 miesięcy i 15 dni okresów nieskładkowych

Rozstrzygając wniosek o emeryturę ZUS nie zaliczył wnioskodawcy do okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze żadnych okresów zatrudnienia.

T. K. w latach 1969 – 1977 pracował w Spółdzielni (...) w P. jako chałupnik, pakowacz a następnie brakarz, natomiast ostatnio zajmował stanowisko starszego referenta technicznego ds. nakładztwa. W czasie tego zatrudnienia ukończył też szkołę zawodową w zawodzie magazyniera. Od 01.07.1977r., w ramach porozumienia między zakładami, został zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w S.. To przedsiębiorstwo działało na potrzeby miasta i powiatu. Odwołujący od samego początku został przyjęty do tego zakładu do pracy jako malarz, przy czym w początkowym okresie było to zatrudnienie w ramach przyuczenia do zawodu malarza. Trafił do brygady, która była tzw. brygadą remontową. W skład tej brygady wchodził tylko malarze. Malarze zajmowali się wtedy malowaniem różnych elementów i rzeczy np. drzwi, okien, innej stolarki na potrzeby miasta, tj. np. w budynkach użyteczności publicznej, ale także malowaniem np. pasów na jezdni, znaków, ogrodzeń, balustrad, grzejników, rur itp., wszystko co w danym momencie wymagało odmalowania. Przed pomalowaniem takiego elementu trzeba było go wyszlifować, pokryć środkiem przeciwkorozyjnym albo minią. Natomiast elementy drewniane należało pomalować farbą podkładową, a potem np. farbą olejną. Poza tym odwołujący z innymi malarzami z brygady malował ściany w pomieszczeniach różnych budynków i zakładów, w tym także zakładów w których działały urządzenia energetyczne, tj. transformatory i rozdzielnie do przesyłu wysokiego napięcia. W tych pomieszczeniach malowano ściany specjalną farbą chlorokauczukową, która miała intensywny zapach, tak że w pomieszczeniu można było pracować co najwyżej przez kilkadziesiąt minut i trzeba było zaczerpnąć świeżego powietrza.

Przyuczenie do zawodu malarza T. K. ukończył z dniem 31.03.1978r. i od tego momentu prace malarskie mógł wykonywać samodzielnie i w pełnym wymiarze, a jednocześnie otrzymał wyższą stawkę wynagrodzenia w ramach

pracy w systemie akordowym. W dniu 20.09.1980r. odwołujący uzyskał natomiast tytuł wykwalifikowanego malarza budowlanego, co również spowodowało podwyższenie jego stawki godzinowej płacy zasadniczej dla pracowników przedsiębiorstw budownictwa komunalnego.

Z tego przedsiębiorstwa odwołujący z dniem 14.08.1983r. przeszedł za porozumieniem zakładów pracy do (...) Przedsiębiorstwa (...) w M., gdzie w dalszym ciągu wykonywał takie prace malarskie jak dotychczas, a od czasu do czasu malował także parkiety lakierem chemoutwardzalnym. Zdarzało się też, że wnioskodawca malował elementy konstrukcji stalowych wstawianych np. w magazynach i halach, gdzie malowanie odbywało się na znacznych wysokościach. Te wszystkie prace były wykonywane zależnie od zleceń, które przedsiębiorstwo uzyskiwało w tym czasie, a więc jednego dnia odwołujący malował ściany, elementy drewniane lub metalowe, a następnego dnia konstrukcje na znacznych wysokościach. Wszystko zależało od potrzeb. W trakcie poszczególnych zatrudnień odwołujący podnosił swoje kwalifikacje w wyuczonym zawodzie - ukończył też kursy pedagogiczne i w związku z tym mógł szkolić uczniów w zawodzie malarza, a nawet uczyć w szkole zawodowej przedmiotów zawodowych.

Przedsiębiorstwo (...) w latach 90-tych uległo przekształceniu w spółkę tj. Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., jednakże zarówno w charakterze pracy odwołującego, jak i nawet kierownictwie firmy nie nastąpiły żadne zmiany, stąd w dalszym ciągu T. K. wykonywał prace malarskie jako malarz budowlany w dotychczasowym zakresie. Etat wynosił 8 godzin dziennie, ale zdarzała się też praca w nadgodzinach, gdy trzeba było terminowo wykonać jakieś zlecenie. W (...) odwołujący zatrudniony był w okresie od 01.03.1991r. do 31.01.1994r. oraz od 01.02.1994r. do 31.03.1994r., przy czym w tym ostatnim okresie korzystał z urlopu bezpłatnego. W okresie od 07.04. do 31.12.1994r. zarejestrowany był jako bezrobotny i pobierał zasiłek. Kolejnym jego miejscem pracy, począwszy od dnia 22.05.1995r., było Przedsiębiorstwo Budowlane (...) w M., gdzie zatrudniony był jako malarz – tapeciarz, a w którym pracował do 20.12.1995r., a następnie od 01.05.1996r. do 31.08.1996r. Począwszy od 01.10.1996r. T. K. rozpoczął prowadzenie własnego zakładu malarsko – tapeciarzkiego. Działalność tę, z przerwami, prowadzi do chwili obecnej.

Odwołujący wraz z wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego oraz z wnioskiem o emeryturę przedłożył jedynie świadectwa pracy wystawione mu przez w/w zakłady, w których potwierdzono przepracowanie przez niego okresów na stanowisku malarza, względnie malarza – tapeciarza. Wnioskodawca nie przedłożył żadnych świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Ze zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów, w tym z nadesłanych akt osobowych wynika jedynie, że odwołujący był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w S., w (...) Przedsiębiorstwie (...) w M., w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Budowlanym (...) Sp. z o.o. jako malarz oraz w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) jako malarz – tapeciarz.

Decyzją z dnia 13 maja 2014 roku organ rentowy wydał decyzję odmowną wskazując, że odwołujący nie spełnił wymogu posiadania 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- zeznań odwołującego T. K. (k. 25-25v),
  - dokumentów zgromadzonych na kartach 17 i 19 akt sprawy
- oraz akt ZUS nr 29040195.

Sąd Okręgowy uwzględnił zeznania odwołującego co do przebiegu jego zatrudnienia, a szczególności charakteru i rodzaju wykonywanej przez niego do 01.01.1999r. pracy tylko w takim zakresie, w jakim nie pozostawały one w sprzeczności z przeprowadzonymi w sprawie dowodami z dokumentów. Racjonalnym jest bowiem przyjęcie, że większy walor wiarygodności posiadają w niniejszej sprawie dokumenty pochodzące z okresu, w którym strony nie przewidywały możliwości ich procesowego wykorzystania, niż zeznania osób, bądź to bezpośrednio zainteresowanych wynikiem sprawy, bądź też związanych ze stronami więzami osobistymi. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 27 września 2012 r., I ACa 318/12). Sąd zwraca także uwagę, że zeznania T. K. w zakresie zatrudnienia na stanowiskach malarza, nie znajdują potwierdzenia w jego aktach osobowych zgromadzonych w okresach jego

zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w S., w (...) Przedsiębiorstwie (...) w M. oraz w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Budowlanym (...) Sp. z o.o. które w całości zostały dołączone do akt niniejszej sprawy. We wskazanych dokumentach, ukazujących przebieg zatrudnienia odwołującego, brak jakiegokolwiek informacji o wykonywaniu przez odwołującego prac w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach wymienionych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Z tego też powodu Sąd oddalił wnioski odwołującego o przesłuchanie świadków: A. L., I. K., T. M. i R. P., którzy byli osobami współpracującymi z nim (jego przełożonymi) w spornych okresach, a przez to mogli potwierdzić wykonywanie przez niego pracy przy malowaniu pomieszczeń, elementów stolarki czy elementów metalowych w budynkach użyteczności publicznej i w zakładach należących do miasta, a także barjer, balustrad, ogrodzeń lub konstrukcji stalowych, w zależności od tego, jakie prace ogólnobudowlane i remontowe prowadziły w danym czasie przedsiębiorstwa komunalne zatrudniające odwołującego oraz świadków .

W tym miejscu odnotować należy, iż przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego, zmienionych ustawą z dnia 01.03.1996r. o zmianie kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej - Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 43, poz. 189), rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17.12.1997r., I CKU 45/96, OSNC 1997 r., nr 6-7, poz. 76).

Sąd dał wiarę zebranim w sprawie dokumentom. Dokumenty urzędowe Sąd uznał za wiarygodne i miarodajne, albowiem sporządzone zostały przez organy do tego uprawnione z zachowaniem wymaganej formy. Sąd uznał za wiarygodne w całości dokumenty zawarte w aktach pozwanego organu rentowego, które zostały sporządzone przez kompetentne organy, w zakresie przyznanych im upoważnień i w przepisanej formie. Ponieważ nie były one kwestionowane przez żadną ze stron postępowania i nie wzbudziły wątpliwości Sądu, co do ich autentyczności bądź prawdziwości zawartych w nich twierdzeń, nie było podstaw, ażeby odmówić im wiary. Za wiarygodne Sąd uznał także dokumenty prywatne stanowiące zgodnie z art. 245 k.p.c. dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Należy podkreślić, że ich wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, a Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się niezasadne.

W myśl art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) – dalej ustawa emerytalna, w związku z § 4 ust. 1 w/w rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku a przed dniem 1 stycznia 1969 roku, przysługuje emerytura, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

- 1/ osiągną wiek emerytalny wynoszący co najmniej 60 lat dla mężczyzn,
- 2/ na dzień 01.01.1999r. osiągną 25 letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

3/ nie przystąpią do OFE, a jeżeli do tego funduszu przystąpią, złożą wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Z kolei § 2 ust. 1 w/w rozporządzenia stanowi, iż okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W związku z powyższym, aby odwołujący mógł skutecznie domagać się przyznania mu prawa do emerytury, musiałyby spełniać łącznie następujące przesłanki :

- osiągnąć wiek emerytalny wynoszący dla niego 60 lat,
- posiadać na dzień 1.01.1999 r. wymagany okres zatrudnienia wynoszący minimum 25 lat, w tym co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach,
- wykonywać pracę w szczególnych warunkach wymienionych w wykazie A cytowanego rozporządzenia stale i w pełnym wymiarze czasu pracy,
- nie przystąpić do OFE, a jeżeli do tego funduszu przystąpił, winien złożyć wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Sąd po zapoznaniu się ze zgromadzonym w toku postępowania materiałem dowodowym ustalił ponad wszelką wątpliwość, iż w niniejszej sprawie odwołujący T. K. osiągnął wymagany w/w przepisami wiek (60 lat) oraz okres zatrudnienia (min. 25 lat), a także złożył wniosek o przekazanie środków z OFE.

Okolicznością wymagającą rozważenia było natomiast, czy odwołujący spełnił warunek świadczenia pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, w okresie co najmniej 15 lat.

W tym zakresie sporne były okresy pracy odwołującego obejmujące lata 1977 - 1994 w Przedsiębiorstwie (...) w S., w (...) Przedsiębiorstwie (...) w M. oraz w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Budowlanym (...) Sp. z o.o. w M. jako malarz.

W ocenie Sądu Okręgowego, jak wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego, a w szczególności z dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych odwołującego i przesłuchania T. K., odwołujący nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze stale oraz w pełnym wymiarze czasu pracy. Odwołujący - jak sam zeznał - pracując na stanowiskach malarza wykonywał różne prace malarskie. Zajmował się malowaniem różnych elementów np. drzwi, okien, innej stolarki, ale także malowaniem pasów na jezdni, znaków, ogrodzeń, balustrad, grzejników, rur itp., wszystko co w danym momencie wymagało odmalowania, a na co w danym czasie Przedsiębiorstwa (...) uzyskiwały zlecenia. Odwołujący wskazał także, iż wykonywane przez niego malowanie odbywało się różnymi środkami i farbami, a poprzedzone było też dodatkowymi czynnościami, bo np. przed pomalowaniem elementu metalowego zajmował się szlifowaniem, nakładaniem środka przeciwkorozyjnego, podkładu albo minii. Natomiast elementy drewniane malował farbą podkładową, a potem np. farbą olejną. Malował również lakierem parkiety, przy czym używany był do tych prac lakier chemoutrwaldzalny oraz rozpuszczalniki. Czasami wnioskodawca malował również elementy konstrukcji stalowych wstawianych np. w magazynach i halach, gdzie malowanie odbywało się na znacznych wysokościach.

Zdaniem Sądu charakter prac wykonywanych przez odwołującego w spornych okresach nie pozwala zaliczyć ich do prac w szczególnych warunkach określonych w omawianym wyżej rozporządzeniu z dnia 07.02.1983r., a tym bardziej do prac wykonywanych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Do prac w szczególnych warunkach wymienionych w tym rozporządzeniu należą bowiem jedynie prace związane z malowaniem, a wymienione w wykazie A i tak w dziale III: prace różne w hutnictwie i w przemyśle metalowym pod poz. 71- metalizowanie natryskowe, pod poz. 72 –

malowanie minią i pod poz. 73 – emaliowanie, w dziale V. tj. w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych prace malarskie konstrukcji na wysokości – poz. 6, w dziale XIV: prace różne – lakierowanie ręczne lub natryskowe nie zhermetyzowane pod poz.17. Z kolei w dziale IX wykazu A rozporządzenia w zakresie prac w szczególnych warunkach wykonywanych w gospodarce komunalnej wymienione zostały jedynie:

1. prace w kanałach ściekowych,
2. oczyszczanie ścieków i filtrów otwartych,
3. prace przy wywozie nieczystości stałych i płynnych oraz prace na wysypiskach i wylewiskach nieczystości, a także prace przy przyzmach kompostowych z nieczystości miejskich,
4. prace asfalcjarzy i przy gotowaniu asfaltu,
5. prace bitumiarzy i przy produkcji asfaltobetonu,
6. prace brukarzy,
7. prace kominiarzy.

Rozporządzenie to nie wymienia pracy malarza (malarza budowlanego lub malarza – tapeciarza) jako pracy wykonywanej w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze.

Jak wynika z dokumentacji pracowniczej odwołującego, zakres jego obowiązków ograniczał się tylko do pracy na stanowisku malarza i nie obejmował prac zaliczanych do prac, których wykonywanie uprawnia do obniżenia wieku emerytalnego. Fakt ten został potwierdzony przez T. K.. W swoich zeznaniach odwołujący podał, że w ramach wykonywanych przez niego prac malarskich, przy remontach i robotach budowlanych, jedynie od czasu do czasu zdarzało mu się wykonywanie malowania konstrukcji stalowych na wysokościach, czy malowanie minią, ale miało to miejsce tylko wtedy, gdy wykonanie konkretnego zlecenia wymagało wykonania takiej pracy, tj. na wysokości lub przy użyciu specjalnych podkładów bądź środków i farb o szkodliwym działaniu. Miało to jednak miejsce sporadycznie.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że zgodnie z regulacjami zawartymi we wspomnianych wyżej przepisach dotyczących uzyskania wcześniejszej emerytury z racji zatrudnienia w szczególnych warunkach, przesłanką konieczną do nabycia prawa do przedmiotowego świadczenia, jest wykonywanie pracy na określonych stanowiskach na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zatem w oparciu o wykaz stanowisk, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, zawarty w zarządzeniu z dnia 25.10.1983r. należy stwierdzić, że odwołujący nie spełnił przesłanki wyrażonej w § 2 ust. 1 w/w rozporządzenia z dnia 07.02.1983r., nakładającej obowiązek wykonywania pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, który z godnie z Kodeksem pracy wynosi 8 godzin (art. 129 §1). Sąd zwraca uwagę na pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w tej kwestii w szeregu z orzeczeń, w których stwierdzono wprost, że nie korzysta z uprawnienia do emerytury przy niższym wieku emerytalnym pracownik, który nie udowodnił, że wykonywał pracę w szczególnych warunkach i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku - por. wyrok z dnia 15 grudnia 1997 r., sygn. II UKN 417/97.

Tym samym stwierdzić należy, iż odwołujący, poza wymaganym wiekiem oraz całkowitym stażem pracy i pozostałymi ww. wymaganiami, nie spełnił ostatniej z przesłanek, pozwalających uzyskać świadczenie emerytalne na podstawie wyżej powołanych przepisów – nie był zatrudniony w szczególnych warunkach przez łączny okres co najmniej 15 lat.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, Sąd Okręgowy, na podstawie wskazanych przepisów prawa materialnego oraz art. art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił więc odwołanie T. K., uznając decyzję ZUS z dnia 13 maja 2014r. za prawidłową pod względem faktycznym i prawnym.

SSO Ewa Roszak